

త్యాగి

‘నామాట వివరా, నాయనా’

‘అమ్మ! యీ వొక్క విషయంలో మాత్రం నన్ను విడిచిపెట్టు. చిన్నప్పటినుంచీ నిన్ను కాదని యేపడైనా చేశానా? తల్లివగు నువ్వు నాకు యీ మాత్రం స్వాతంత్ర్యం యివ్వకపోతే ఎలా’

‘నేడో రోపో అనికూచున్న యీ ముసలి ప్రాణాన్ని శాంతంగా పోషిక, అంత్యకాలాన్ని లేనిపోని కలకల పాటేస్తూన్నావురా, బాబూ’

‘నేనేం చేశానే’

‘ఏంచేశావూ, చెప్పినట్టు చెయ్యకపోవడమే. అది చాలమా.’

‘యీ విషయంవల్లవచ్చే ఫలితాలకు బాధ్యుణ్ణి నేనూ — అంచేత దీన్ని గురించి యెక్కువగా యోచించవలసిన వాణ్ణి కూడా నేనే అయివున్నాను — ఇంతేనా—’

‘నాకు మాత్రం అవసరంలేనూ నీ కష్టసుఖాలు — ఏదో నే బ్రతికివుండగా ఒహాయింటివాడివైతే చూచి ఆనందించాలని నాకూ—’

‘అలానే కానీ, యీ మాఘంలో చేసికుంటానన్నా గా — ఏదో సంబంధంచూచి—’

‘బాగుంది, ఏదో శాస్త్రం చెప్పినట్టూ — బంగారం లాంటి పిల్లను వదిలీసి — నువ్వు సుఖుడితే చాలు అని కాదూ కట్నాల కాళవడలుకుని యీ సమృద్ధింకుదిర్చా’

‘అవును నా శ్రేయస్సు కోరే—’

‘మరి ఇహనే, పోనీ గుడ్డాల్లో అంటావా — యీ కలియుగంలో లేదు అటువంటి సుగుణవతి — విద్యలోనా యిక అపరసరస్వతే — ఎన్నికోములు నోచుకోవాలా అలాటి పిల్లను చేసికోడానికి—’

‘నాజీవితం అంతా ధారపోసి నా అట్టిబాలికను పొందలేనన్న మాట నిజమేనమ్మా — ఆమె సౌందర్య దేవతనీ — సుగుణాల ప్రోవనీ — చదువునున్నదనీ — నాకూ తెలుసును. అంచేతనే ఆమెను వివాహం చేసికోడానికి నామన స్పంగీకరించకుండా వుంది’

‘ఏం’

‘సాపం, ఆశేదబాలిక జీవితాన్నంతా దగ్ధం చేయడం భావ్యం కాదనీ’ —

‘దగ్ధంచెయ్యడమేమిటి’

‘అవును ఆమె నీకు మార్గమై — నాలాటి కురూపి కివ్వవలసినస్త్రీ తెలుస్తుంది నీ కావిషయం స్పష్టంగా’

‘ఎక్కడైనా వుందా యీ యిడ్డూరం — వస్తూవున్న లక్ష్మిని కాలితో తన్ని చేతుడం’

‘ఎక్కడా లేదని మనం అన్యాయంగా వర్తించడం భీరుత్వం కాదమ్మా’

‘అన్యాయం ఏంవుంది దీనిలోనూ’ —

‘అక్కాణ్ణి వుండవలసిన దివ్యతారకల్ని అథోలోకానికి త్రోచివెయ్యడం అన్యాయంకదూ — అర్హుడగు యువకునితో సౌఖ్యాన్ని ఓలలాడవలసిన ఆ అమానుకపు బాలికను నావంటి కురూపికి అంటగట్టి దుఃఖభాజనిని చేసివేయడం అన్యాయంకాదూ.’

‘ఏమిటి రాధాంతాల్సినీ — ఆపిల్ల వొప్పకుంటూంటే’

‘బీదవ్యావడంచే ధనవంతుల యింట్లో పడితే సుఖపడుతుందని తల్లి తలుస్తోంది. ఆమాతృకేవిషయం దున్న శ్రేమతికయాలచే పిల్ల సమృద్ధిస్తోంది?’

‘నాకివన్నీ తెలివు — ఆపిల్లను చేసికొని తీరాలి’

* * *

‘బాబూ యీ బీదపిల్లను చేపికునేవారెవరూ?’

‘ఎవరూ, యీ సౌందర్యరాశికై పడిగావులుపడి వుండని వారెవరూ?’

‘ఏదో మాయందు దయచే ఆలా అంటారు — మరి మాలాటి బీదవానికే యిస్తే యిహ చెప్పనవసరమే లేదు కదా — ఇహ నెవరున్నారూ నాయనా.’

‘మారు తుచ్చమైన ఐశ్వర్యానికి ఆసించి పిల్ల యొక్క త్రేమాన్ని యోచించడంలేదు. ఒక్క ధనం మూలాన్నే ఆమె నీఖిస్తుందని తలుస్తోన్నారు మీరు. మీమాట తీసివెయ్యలేక, మీయందున్న అమితమైన ప్రేమచే, ఆపూజను మోయడానికి సిద్ధపడుతోంది

ఆమె. కాని నేనంత కర్కశునికాను. ఆమెయనాకన్న ప్రభాకరునికి ప్రేమే యెక్కువ సౌఖ్యం పొందుతుంది'

'ఆ దరిమనికా'

'ఆ, ప్రేమకు దారిద్ర్యం అడ్డురాదు.'

'నాయనా అనాథయగు యీశిల్లను వివాహంచేసి కోడలి కిష్టంలేక ఏదో చెబుతోన్నావు—పోనీ— మా ఖర్చుం ఏంచేస్తావ్.'

'అలాఅంటే నేనెంచెప్పునూ—సాపం ఆఆమ్మయి మీయందలి ప్రేమచే ప్రభాకరుని స్నేహాన్నికూడా త్యజించింది. నామాటని అతనికి యీమెనివ్వండి— ధనంవిషయంలో నాదీబాగ్యత.'

'ఎంత అపకీర్తి, కూతురుపెండ్లికి డబ్బుయాయించు కుందగి నలుగురూ—'

'యాయించుకోవడం ఏమిటి. కోరినేను భరిస్తా నంటే—'

'వద్దనాయనా యీచిక్కలన్నీ — మాయందు దయవుంటే యీశిల్ల నుద్ధరించు.

* * *

'ప్రభాకరునిదగ్గరనుంచి వుత్తరంవచ్చింది—'

'ఆ'

'ఏమని వ్రాశాడు'

'అతను పిచ్చివాడైపోతోన్నాడు'

'ఏం'

'మీరంటే చాలాకోపంగావుంది ఆయనికి'—

'అవునది సహజమే—సాపం—ప్రభాకరుడు భగ్గు మృదయుడు—'

'మీతత్వం తెలీ దతనికి'

'ఓమ్మని రాయాపోయావు.'

'వ్రాసా'

'అతన్నికూడా తీసికని వెడదాం బోడా'

'వస్తాడా'

'నేను చేస్తానుగా ఆయేర్పాటులన్నీ'

'అతనెందుకూ'

'మనదైవర్యుకాగానే అక్కడ పెండ్లిచేసికోవచ్చు మీరు—'

'పెండ్లివద్దూ పెడనులూనద్దూ బ్రహ్మచారిణిగా వుండిపోతాను'

'ఏమి—ప్రభాకరునిగతీ—'

'లేకపోతే లోకం బ్రతుకనిస్తుంది'

'లోకానికి వెరవడం మనవంటివాళ్ళ లక్షణంకాదు —సాపం నీకై ప్రభాకరుడు వున్నట్లుడైపోయాడు. దీనికంతా వేరవురుగురి నేనూ. అంచేత నన్నుగురించి అయినా నువ్వు వివాహంచేసికోక తప్పదాతనిని.'

'అబ్బ!లోకం—ఇంతలోకం—శిరమమంచి కృంగి పోవాలింటేగాని—'

'సుశీలా, ఎందుకలాభయపడతావ్ అమాయకంగా—'

'కాలపాశంలా చుట్టుకున్న యీ సాంఘిక శాసనాలూ'

'ఎవరియిష్టంవచ్చినట్టు వారు శాసనాల్ని కల్పించు కోవచ్చు. మనస్వాతంత్ర్యానికీ, మన యిచ్చకూ అడ్డు వచ్చే శాసనాలు, అవి సాంఘిక శాసనాలైనా, నైతిక శాసనాలైనా, వాటికి మనయెప్పుడూ విదూరులమయ్యే వుండాలి. మననీతివేరు. మననైతిక శాసనాలువేరు. మనయీ నైతికశాసనాలే మరొక్కరికి అవినీతికరములగు శాసనాలుగా మారిపోవచ్చు. అవినీతి కరములైన శాసనాలే మరొహప్పుడు నైతిక శాసనాలుగా మారతాయి. మనిద్దరమూ దాంపత్యభావంతో పెండ్లిచేసికొననేలేదు. ఇప్పటివరకూ ఆమెలిన భావం మనలో లేనేలేదు. రెండు ముసలిప్రాణాల్ని రక్షించడానికి అనిత్యములగు అప్పటికి నైతికములగు శాసనా లికి వశమయ్యాం. ఇప్పుడా అడ్డంకి తీరిపోయింది. అంచేత ఆశాసనాల్ని యిప్పుడనుసరింపవలసరంలేదు.'

'మీజీవితం అతిమందస్థియమైంది. త్యాగనీయమైంది. కడు ప్రళంభనీయమైతిది. ఇలాటి వుదారత— సరే మీయిష్టంవచ్చినట్టు కానీడి. నేనుమీకు సో—యెవర్నీ.'

'ముమ్మాటికి సోదరివే. సోదరిమగు నిన్ను, పురోహితులు చదివిన ఆ యేవేవో మంత్రాలు భార్యనుగా చెయ్యలేవు.

—కంటిపూడి జానకిరామచౌదరి.